

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

LAUSUNNOT

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 7 päivänä tammikuuta 2014,

ehdotuksesta asetukseksi rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävistä indekseistä

(CON/2014/2)

(2014/C 113/01)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 18 päivänä lokakuuta 2013 neuvostolta ja 28 päivänä lokakuuta 2013 Euroopan parlamentilta pyynnöt antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina käytettävistä indekseistä ⁽¹⁾ (jäljempänä "ehdotettu asetus").

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, sillä ehdotettu asetus sisältää säännöksiä, jotka vaikuttavat Euroopan keskuspankkijärjestelmän rooliin myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän politiikan moitteetomaan harjoittamiseen perussopimuksen 127 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto EKP:n työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Ehdotetun asetuksen tarkoitus

- 1.1 Ehdotetulla asetuksella otetaan käyttöön indeksien eheyden ja tarkkuuden varmistamiseksi unionin yhteinen sääntelykehys tarkoituksena säännellä julkaistuja indeksejä, joita käytetään vertailuarvoina rahoitusvälineissä, kiinnitysluottosopimuksissa ja muissa rahoitussopimuksissa tai joilla mitataan investointirahastojen tuottoja. Ehdotetulla asetuksella edistetään siten sisämarkkinoiden toimintaa ja saavutetaan korkeatasoinen kuluttajan- ja sijoittajansuoja ⁽²⁾.
- 1.2 Uudella kehyksellä säännellään koko vertailuarvojen asettamisprosessia, joka alkaa markkinaosapuolten toimittamista arvioista tai muista syöttötiedoista ja päättyy vertailuarvon hallinointiin ja valvontaan sekä sitä koskevan tiedon välittämiseen ja julkaisemiseen. Ehdotetun asetuksen yksityiskohtaisempaan tavoitteena on tehdä vertailuarvoista luotettavampia ja varmempia, jotta markkinaosapuolten ei olisi niin helppo manipuloida niitä ja jotta vertailuarvon asettamisprosessi olisi ylipäätään avoimempi. Tämä tavoite pyritään saavuttamaan lähinnä vahvistamalla laadunvalvontaa ja menetelmiä syöttötietojen toimittamisessa indekseihin, joita voidaan käyttää vertailuarvoina ⁽³⁾, ja lisäämällä vertailuarvojen tarjontaa hallinnoivien tahojen ohjausta ja valvontaa. Ehdotetussa järjestelmässä unionissa sijaitsevien hallinnoijien edellytetään hakevan toimilupaa kotimaansa toimivaltaiselta viranomaiselta ⁽⁴⁾. Koska hallinnointitehtävä on keskeinen

⁽¹⁾ COM(2013) 641 final.

⁽²⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 1 artikla. Ehdotetun asetuksen soveltamisala on laaja ja kattaa monia erilaisia vertailu- ja viiteindeksejä, myös kaikki sellaisten rahoitusvälineiden viitteinä käytetyt vertailuarvot, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinapaikoilla. Tällaisia ovat muun muassa energia-, hyödyke- ja valuuttajohdannaiset.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 7 ja 8 artikla.

⁽⁴⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 22 artikla. Ehdotetun asetuksen 19 artiklassa säädetäänkin, että valvotut yhteisöt voivat käyttää ehdotetun asetuksen piiriin kuuluvaa vertailuarvoa vain, jos sen on tarjonnut 23 artiklan mukaisesti toimiluvan saanut tai 21 artiklan mukaisesti rekisteröitynyt hallinnoija.

vertailuarvon asettamisessa ja edellyttää harkintavallan käyttöä siitä, miten syöttötiedot muunnetaan vertailuarvoksi, hallintoijien on vahvistettava käytännesäännöt ja varmistettava, että eturistiriidat eivät heikennä tiedon tarjontaa⁽⁵⁾. Komissiolla on valta päättää, mitkä unionissa sijaitsevat vertailuarvot ovat kriittisiä vertailuarvoja, ja hyväksyä unionin kattava luettelo tällaisista vertailuarvoista⁽⁶⁾.

- 1.3 Jäsenvaltioiden on nimettävä ehdotetun asetuksen mukaisia valvonta- ja täytäntöönpanotehtäviä varten viranomaisen tai viranomaisia⁽⁷⁾ ja ilmoitettava asiasta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (EAMV). Koska kriittisillä vertailuarvoilla on todennäköisesti valtioiden rajojen yli ulottuvia vaikutuksia, hallintoijan toimivaltaisen viranomaisen on perustettava toimivaltaisten viranomaisten kollegio, johon kuuluvat kyseinen viranomaisen, EAMV ja tietolähteiden toimivaltaiset viranomaiset. Kollegioon voi kuulua perustelluissa tapauksissa muitakin toimivaltaisia viranomaisia, ja sen on myös laadittava kollegion puitteissa kirjalliset järjestelyt, joiden tarkoituksena on muun muassa auttaa mainittua toimivaltaista viranomaista panemaan täytäntöön eräitä kriittistä vertailuarvoa koskevien tietojen pakollista toimittamista koskevia toimenpiteitä⁽⁸⁾. Jollei joidenkin toimenpiteiden⁽⁹⁾ toteuttamisesta päästä kollegiossa yksimielisyyteen, hallintoijan toimivaltaisen viranomaisen voi antaa asiasta päätöksen edellyttäen, että kollegion muiden jäsenten ja tarvittaessa EAMV:n lausunnoista poikkeaminen on täysin perusteltua. Esimerkiksi siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet yksimielisyyteen kirjallisista järjestelyistä tai tietystä jo toteutetusta toimenpiteestä ilmenee erimielisyyttä, EAMV voi lisäksi tehdä joko kollegion jonkin toisen jäsenen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päätöksen oikeudellisesti sitovassa sovittelumenettelyssä⁽¹⁰⁾. Ehdotetussa asetuksessa säädetään myös EAMV:n hallinnoimasta vastaavuuksjärjestelystä, jota sovelletaan kolmansien maiden hallinnoimiin vertailuarvoihin⁽¹¹⁾.
- 1.4 Ehdotuksella myös täydennetään komission hiljattain tekemiä ehdotuksia siitä, että vertailuarvojen manipulointi sisällytetään markkinoiden väärinkäyttöön liittyviin rikoksiin, joista määrätään ankaria hallinnollisia sakkoja markkinoiden väärinkäyttöön sovellettavassa uudessa järjestelmässä⁽¹²⁾. Ehdotetun asetuksen tode-taan noudattavan kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) heinäkuussa 2013 julkai-semia periaatteita finanssimarkkinoilla käytettävistä vertailuarvoista⁽¹³⁾.

2. Yleiset huomautukset

EKP kannattaa ehdotetun asetuksen tavoitetta siitä, että unionin tasolle laaditaan yhteiset säännöt rahoitusvälineisiin⁽¹⁴⁾ ja rahoitussopimuksiin⁽¹⁵⁾ liittyvien vertailuarvojen asettamisprosessista, jotta voidaan taata finanssimarkkinoilla käytettävien vertailuarvojen eheys ja luotettavuus sekä laajemmin suojata sijoittajia ja kuluttajia. EKP katsoo, että sääntelytoimet ovat perusteltuja ja oikein mitoitettuja niihin puutteisiin nähden, joita vertailuarvojen asettamisprosessissa on havaittu. Eheyden ja yleisön luottamuksen palauttaminen finanssimarkkinoilla käytettäviin vertailuarvoihin on tärkeää varsinkin, kun viime aikoina on esitetty väitteitä pankkien välisten tärkeiden *libor*- ja *euribor*-viitekorkojen manipuloinnista. Tämä on johtanut useissa tapauksissa huomattavan suuriin sakkoihin ja väitteisiin myös muiden indeksien väärinkäytöstä. On ensiarvoisen tärkeää, että eurojärjestelmä kykenee turvaamaan tällaisten keskeisten vertailuarvojen eheyden ja luotettavuuden, jotta indeksejä varten toimitettavat tiedot (syöttötiedot) säilyisivät laadukkaina ja hallinnoijat lahjomattomina.

⁽⁵⁾ Jos esimerkiksi hallinnoivan yhteisön tai sen johtaman lautakunnan jäsenenä on markkinaosapuolia, jotka toimittavat syöttötietoja indeksiin.

⁽⁶⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 13 artikla. Kriittisten vertailuarvojen osalta hallintoijien on annettava käytännesäännöt tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle ja saatava sääntöihin tältä hyväksyntä.

⁽⁷⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 29 artikla. Toimivaltaisten viranomaisten valvonta- ja tutkintavaltuuksista säädetään 30 artiklassa ja viranomaisten oikeuksista määrätään hallinnollisia seuraamuksia 31 artiklassa.

⁽⁸⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 34 artiklan 1 ja 6 kohta. Pakollista tietojen toimittamista koskevasta toimenpiteestä säädetään 14 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa.

⁽⁹⁾ Ne koskevat pakollista tietojen toimittamista (14 artikla), hallintoijien toimilupia (23 ja 24 artikla) sekä hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia (31 artikla).

⁽¹⁰⁾ Tästä säädetään Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84) 19 artiklassa.

⁽¹¹⁾ Ks. ehdotetun asetuksen V osasto. Ennen kuin unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt voivat käyttää vertailuarvoa, kolmansien maiden vertailuarvojen hallintoijien on saatettava vertailuarvo EAMV:n tietoon ja ilmoitettava se EAMV:n rekisteriin, ja komission on hyväksyttävä kolmannen maan sääntelyjärjestelmä unionin järjestelmää vastaavaksi järjestelmäksi.

⁽¹²⁾ Ks. muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipulaatiosta (markkinoiden väärinkäytöstä) määrättävistä seuraamuksista, COM(2012) 421 final, ja muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipulaatiosta määrättävistä seuraamuksista, COM(2012) 420 final.

⁽¹³⁾ Ks. 17.7.2013 julkistettu IOSCO:n loppuraportti finanssimarkkinoilla käytettäviä vertailuarvoja koskevasta periaatteista (final report on principles for financial benchmarks). Raportti on saatavilla IOSCO:n verkkosivuilla osoitteessa www.iosco.org

⁽¹⁴⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 13 alakohta.

⁽¹⁵⁾ Ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan mukaan rahoitussopimuksia ovat luottosopimukset ja asunto-omaisuutta koskevat luottosopimukset sellaisina kuin ne määritellään asiaa koskevissa unionin direktiiveissä.

Euroopan komissio käynnisti vuonna 2012 julkisen kuulemisen indeksien sääntelystä⁽¹⁶⁾. Eurojärjestelmän puolesta laatimassaan vastauksessa EKP korosti euribor-viitekoron merkitystä koko rahoitusjärjestelmän vakaudelle ja antoi yksityiskohtaisia suosituksia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä toteutettavista toimenpiteistä, joilla parannetaan euriborin ja muiden vastaavien vertailuarvojen eheyttä ja luotettavuutta. EKP on myös laatinut yhdessä eurojärjestelmän kansallisten keskuspankkien kanssa eurojärjestelmän vastauksia muihin samankaltaisiin kuulemisiin, joita vertailuindeksien tulevaisuudesta on järjestetty sekä unionin tasolla että kansainvälisellä tasolla⁽¹⁷⁾.

EKP haluaa esittää myös joitakin tulevaisuutta luotaavia huomautuksia kriittisten viitekorokojen uudistuksesta. Hallinto- ja ohjausprosessia on jo saatu tehostettua ja luottamus on palautettu, mutta vielä tarvitaan lisätoimia. EKP antaa voimakkaan tukensa markkina-aloitteille, joilla pyritään määrittelemään ne transaktioihin perustuvat viitekorot, jotka voisivat luotettavalla tavalla täydentää euriboria tai korvata sen sekä osaltaan helpottaa muuttuvassa rahoitusjärjestelmässä tehtäviä markkinapäätöksiä, jotta käyttäjät voisivat valita tarpeisiinsa parhaiten sopivat viitekorot. Uusien viitekorokojen suunnittelussa on lisäksi otettava huomioon viitekorvoja koskevat vankat periaatteet, joita ovat esittäneet EAMV, Euroopan pankkiviranomainen (EPV) ja IOSCO. EKP kannustaakin voimakkaasti markkinaosapuolia osallistumaan aktiivisesti koronsuunnitteluprosessiin, jotta tuloksena oleva korko täyttäisi markkinoiden tarpeet. On myös hyvin tärkeää, että unionin sääntelykehys on markkinaosapuolille käyttökelpoinen uusien viitekorvoja koskevan siirtymävaiheen aikana. Tämä on erityisen tärkeää, koska ehdotetun asetuksen soveltamisala on hyvin laaja. EKP haluaa myös korostaa, että sen jäljempänä esittämässä yksityiskohtaisemmissa huomautuksissa keskitytään tarkastelemaan lähinnä asetuksen vaikutusta keskeisiin viitekorokoihin.

3. Erityiset huomautukset

3.1 Soveltamisala, keskuspankkien tarjoamien indeksien ja vertailuarvojen rajaaminen sen ulkopuolelle ja määrittelmä

3.1.1 EKP kannattaa ehdotetun asetuksen laajaa soveltamisalaa. Se kattaa energia-, hyödyke-, ja valuuttajohdannaiset sekä kaikki muut vertailuarvot, joita käytetään sellaisten rahoitusvälineiden viitteinä, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi tai joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinapaikoilla, sekä rahoitussopimukset ja sijoitusrahastojen arvon⁽¹⁸⁾. Tämä on tarkoituksenmukaista kotimaisilla ja kansainvälisillä finanssimarkkinoilla käytettävien vertailuarvojen moninaisuuden vuoksi sekä siksi, että tämä moninaisuus tarjoaa huomattavan mahdollisuuden vaikuttaa negatiivisesti sijoittajiin ja kuluttajiin, jotka hankkivat kiinnitysluottoja ja muita yksinkertaisempia rahoitustuotteita.

3.1.2 EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että ehdotetun asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle rajataan nimenomaisesti ne keskuspankit, jotka ovat Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäseniä, sillä niillä on jo käytössä järjestelmiä asetuksen tavoitteiden mukaisen toiminnan varmistamiseksi⁽¹⁹⁾. EKP ehdottaa kuitenkin, että asetuksen soveltamisesta vapautetaan kaikki keskuspankit, sillä niiden tarjoamat vertailuarvot ja indeksit ovat jo viranomaisten valvonnassa. Valvonta on suunniteltu siten, että siinä noudatetaan kyseisten vertailuarvojen tarkkuuden, eheyden ja riippumattomuuden takaavia periaatteita, normeja ja menettelyjä⁽²⁰⁾. Keskuspankkien – ja yleensäkin viranomaisten – kuuluminen ehdotetun asetuksen soveltamisalaan merkitsisi päällekkäistä valvontaa, koska hallinnoijat ovat kansallisen toimivaltaisen viranomaisensa valvonnassa. Keskuspankkeja ja niiden vertailuarvoja ja indeksejä ei siis ole tarpeen sisällyttää ehdotettuun asetukseen⁽²¹⁾, eikä EKP vastustaisi myöskään sitä, että kyseinen vapautus laajennettaisiin koskemaan

⁽¹⁶⁾ Ks. asiakirja European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response, marraskuu 2012, s. 2–3. Asiakirja on luettavissa osoitteessa www.ecb.europa.eu

⁽¹⁷⁾ Ks. asiakirja Eurosystem's response to the EBA and ESMA's public consultation on the principles for benchmark-setting processes in the EU ja asiakirja Eurosystem's response to IOSCO's consultation report on financial benchmarks, jotka on molemmat julkaistu helmikuussa 2013.

⁽¹⁸⁾ Rahamarkkinarahastot voivat myös käyttää indeksejä viitehintaan rahoitusvälineille, joilla ne käyvät kauppaa. Ks. ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahamarkkinarahastoista, COM(2013) 615 final. Siinä edellytetään, että mikäli rahamarkkinarahastot eivät kykene arvostamaan varojaan markkinahintaan, ne käyttävät malliin perustuvaa arvostamista, joka on vertailuarvotyypin menetelmä (ks. kyseisen ehdotuksen johdanto-osan 41 kappale ja 2 artiklan 10 kohta). Rahamarkkinarahastot toimivat yleensä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajina tai siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavina yrityksinä (yhteissijoitusyrityksinä) ja kuuluvat jo siten valvottujen yhteisöjen määrittelyn piiriin (ks. ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 14 alakohdan e ja f alakohta).

⁽¹⁹⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 2 artiklan 2 kohdan a alakohta ja johdanto-osan 16 kappale.

⁽²⁰⁾ Ks. muutokset 1–3.

⁽²¹⁾ Tässä yhteydessä on hyvä huomauttaa, että 15.11.2013 julkaistussa Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan (ECON) mietintöluonnoksessa [ehdotettiin kansallisten keskuspankkien sisällyttämistä ehdotetun asetuksen soveltamisalaan (ks. mietintöluonnoksessa esitetty tarkistus 20)]. Siinä todetaan kuitenkin (johdanto-osan 20 kappaleta koskeva tarkistus), että ”laskelman ulkoistaminen – mikäli laskukaavan soveltaminen ei edellytä harkintavaltaa – ei tarkoita, että laskijaa pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuna hallinnoijana”. Valiokunta ei ole vielä äänestänyt mietintöluonnoksesta. Luonnos on luettavissa parlamentin verkkosivuilla osoitteessa www.europarl.europa.eu

kaikkia viranomaisia. Näin noudatettaisiin vertailuarvojen asettamisesta laadittuja IOSCO-periaatteita, joita koskevassa tuoreessa raportissa todetaan, että periaatteiden piiriin ei kuulu kansallisen viranomaisen harjoittama vertailuarvon hallinnointi, jota käytetään julkisen politiikan tarkoituksiin ⁽²²⁾.

Pankkien välisten korkokantojen vertailuarvon määritelmästä ⁽²³⁾ EKP huomauttaa, että liitteessä II säädetty erityisjärjestelmä kattaa ainoastaan sellaisiin korkoihin perustuvat vertailuarvot, joilla pankit voivat harjoittaa keskenään otto- tai antolainausta. EKP:n mielestä järjestelmän pitäisi olla lievempi, ja siihen pitäisi sisällyttää myös vertailuarvot, joiden perustana olevana omaisuuseränä on se korko, jolla pankki voi myöntää tai ottaa lainaa tukkumarkkinoilla ⁽²⁴⁾. Tukumarkkinoilla voi olla muitakin toimijoita kuin pankkeja.

3.2 Vertailuarvon eheys ja luotettavuus sekä hallinnoijien toimiluvat ja valvonta ⁽²⁵⁾

3.2.1 EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että tietolähteiden toimittamien syöttötietojen on oltava transaktiotietoja ja että muita tietoja voidaan käyttää vain, jos käytettävissä olevat transaktiotiedot eivät ole riittäviä edustukseen tarkasti ja luotettavasti todellista markkina- tai talustilannetta, jota vertailuarvon on tarkoitus mitata, kunhan tällaiset muut tiedot ovat tarkistettavissa ⁽²⁶⁾.

3.2.2 Unionin lainsäädäntöelinten olisi kuitenkin huolehdittava tarkkaan siitä, että kun ne tiukentavat hallinnoijia koskevia sääntelyvaatimuksia ⁽²⁷⁾ ehdotetun asetuksen perusteltujen päämäärien saavuttamiseksi, ne eivät tahattomasti hillitse uusien tulokkaiden halukkuutta hakea näinkin tärkeään tehtävään, eivätkä rajoita liian voimakkaasti nykyisten hallinnoijien mahdollisuutta pysyä tehtävässään varsinkaan tällä hetkellä, kun ollaan siirtymässä mahdollisiin uusiin viitekorkoihin ⁽²⁸⁾. Tehtävään pääsyä estävät tekijät voivat johtaa siihen, etteivät vertailuarvojen luettelot ole optimaalisia eivätkä täytä käyttäjien tarpeita.

3.2.3 Jotta voitaisiin määrittää, mihin sijoittuu ehdotetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty kynnysarvo eli "50 [%] transaktioiden arvosta markkinoilla", jonka ylittyessä hallinnoijan on määritettävä, pohjautuvatko muihin kuin transaktioihin perustuvat vertailuarvot markkinoihin, on selvennettävä, miten hallinnoijan ajatellaan laativan määrittämisprosessia varten vankan ja haasteet kestävän arvioinnin siitä, mistä markkinat muodostuvat, kun otetaan huomioon, että "markkinat" on kilpailuoikeuteen perustuva taloudellinen käsite, jota ei ehdotetussa asetuksessa täydennetä.

3.2.4 EKP panee myös merkille, että ehdotetun asetuksen mukaan unionissa sijaitsevia hallinnoijia ja vertailuarvojen tietolähteitä valvovat jäsenvaltioiden nimeämät toimivaltaiset viranomaiset ja että vertailuarvojen hallinnoijien on saatava toimilupa kyseisiltä viranomaisilta. EKP on jo aiemmin esittänyt mielipiteensä ⁽²⁹⁾ siitä, että Euroopan valvontaviranomaisten pitäisi osallistua euribor-koron asettamisprosessiin, koska euriborilla on systeemistä merkitystä unionin finanssimarkkinoilla ja tärkeä tehtävä rahapolitiikan välittymisprosessissa. EKP:n mielestä EAMV:llä, EPV:llä ja muilla Euroopan viranomaisilla on hyvät edellytykset hoitaa tämä tehtävä. Sen vuoksi EKP suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen antaa delegoituja säädöksiä vertailuarvon asettamisprosessin erityiskysymyksistä laadittujen EAMV:n teknisten standardien perusteella. EKP on tyytyväinen myös ehdotukseen antaa EAMV:lle toimivalta toteuttaa niin sanottua oikeudellisesti sitovaa sovittelua unionin toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä koordinoidessaan ⁽³⁰⁾ sekä vastuu kolmansissa maissa sijaitsevien hallinnoijien rekisteröinnistä ja rekisteröintien peruuttamisesta ⁽³¹⁾. Terminologia, joka koskee ehdotetussa asetuksessa määriteltyä oikeudellisten tai luonnollisten henkilöiden sijaintia, olisi kuitenkin käytettävä johdonmukaisesti koko tekstissä ⁽³²⁾. EKP suhtautuu myönteisesti myös siihen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää joitakin niille tämän asetuksen nojalla kuuluvia tehtäviä EAMV:lle tämän suostumuksella ⁽³³⁾.

⁽²²⁾ IOSCON loppuraportti finanssisektorilla käytettäviä vertailuarvoja koskevista periaatteista, ks. alaviite 13.

⁽²³⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 19 alakohta ja liite II.

⁽²⁴⁾ Ks. muutos 5. Ks. myös viitekorkoja koskeva luku EKP:n kuukausikatsauksen lokakuun 2013 numerossa (s. 69), joka on luettavissa EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu

⁽²⁵⁾ Ks. ehdotetun asetuksen II ja VI osasto.

⁽²⁶⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohta.

⁽²⁷⁾ Ks. ehdotetun asetuksen II osaston 1 luku.

⁽²⁸⁾ Katso kohta 3.3.2, jossa tuodaan esiin tietojen pakollista toimittamista koskevien kynnysarvojen toimivuutta koskevia huolenaiheita.

⁽²⁹⁾ Ks. asiakirja European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response, marraskuu 2012, s. 3.

⁽³⁰⁾ Tästä säädetään ehdotetun asetuksen 34 artiklassa, jossa viitataan asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklaan.

⁽³¹⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 20 ja 21 artikla.

⁽³²⁾ Ks. muutos, joka koskee ehdotetun asetuksen 20 artiklan 1 kohtaa. Siinä käytetään ilmaisua "kolmanteen maahan sijoittautun[ut] hallinnoij[ia]".

⁽³³⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 26 artiklan 2 kohta.

3.3 Toimialakohtaiset vaatimukset, kriittiset vertailuarvot ja pakollinen tietojen toimittaminen ⁽³⁴⁾

3.3.1 Ehdotus sisältää erityyppisiä vertailuarvoja ja eri toimialoja koskevia sääntelyvaatimuksia sekä kriittisiä vertailuarvoja koskevan erityisjärjestelyn ⁽³⁵⁾. EKP kannattaa kriittisiä vertailuarvoja koskevan tiukemman järjestelyn elementtejä. EKP suhtautuu myös myönteisesti siihen, että ehdotetun asetuksen mukaan valvottujen yhteisöjen on pakko toimittaa kriittistä vertailuarvoa koskevia syöttötietoja ⁽³⁶⁾. Tämä on tärkeä varautumisjärjestely niitä mahdollisia tilanteita varten, joissa markkinat toimivat puutteellisesti ja transaktioihin perustuvien tietojen toimittaminen lakkaa tai tietoja ei ole saatavilla ⁽³⁷⁾. EKP on kuitenkin huolestunut siitä, että kriittisen vertailuarvon nykyinen määritelmä ⁽³⁸⁾, joka edellyttää, että valtaosa tietolähteistä on valvottuja yhteisöjä ja että kyseistä arvoa käytetään ”nimellisarvoltaan vähintään 500 miljardin euron arvoisissa rahoitusvälineissä”, ei ehkä ole riittävän turvallinen perusta pankkien välisten korkokantojen ja muiden uusien kriittisten vertailuarvojen syntymiselle. Sen lisäksi, että ehdotettu määritelmä ehkä estää uusien vertailuarvojen syntymisen, sen epäkohtana on myös vaikeus arvioida, milloin numeerinen kynnysarvo täyttyy. EKP:n mielestä olisikin parempi käyttää joustavampaa määritelmää, joka perustuu rahoitusvakauteen liittyviin näkökohtiin ⁽³⁹⁾.

3.3.2 EKP on hyvin huolestunut ehdotetusta sanamuodosta kynnysarvolle, jonka ylittyminen antaa toimivallan vaatia pakollista tietojen toimittamista. Nykyisessä sanamuodossaan 14 artiklassa annetaan hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle tiettyjä toimivaltuuksia, joita se voi käyttää varmistaakseen, että valvottu yhteisöt jatkavat tietojen toimittamista vertailuarvoa varten. Kyseinen viranomainen voi vaatia niiltä myös muita toimenpiteitä ⁽⁴⁰⁾ tilanteessa, jossa ”vuoden aikana vähintään 20 prosenttia kriittisen vertailuarvon tietolähteistä on lakannut toimittamasta tietoja tai on riittävästi viitteitä siitä, että vähintään 20 prosenttia tietolähteistä todennäköisesti lakkaa toimittamasta tietoja”. Voi kuitenkin olla tilanteita, joissa monet lautakunnan jäsenlaitoksista lakkaavat toimittamasta syöttötietoja usean vuoden kattamana ajanjaksona, mutta tietynä vuotena (jatkuvaluonteisesti tai kalenterivuoden perusteella) tietojen toimittamisesta luopuvien tietolähteiden osuus ei ole 20 prosenttia kaikista vertailuarvon tietolähteistä, ja tällöin toimivaltainen viranomainen ei voi käyttää toimivaltaansa puuttua tilanteeseen. Tämä saattaa johtaa kriittisen vertailuarvon hitaaseen häviämiseen ilman, että voitaisiin turvautua pakolliseen järjestelyyn. Tällä saattaa olla vakavia seurauksia lautakunnan edustavuudelle. Vaikka hallinnoija on velvollinen varmistumaan siitä, että syöttötiedot saadaan luotettavalta ja tilastollisesti edustavalta lautakunnalta tai tietolähteiden otoksesta ⁽⁴¹⁾, vertailuarvon syöttötiedoissa ilmenevillä puutteilla saattaa olla vakavia seurauksia rahoitusvakaudelle ja markkinoiden asianmukaiselle toiminnalle myös niissä tilanteissa, jotka eivät edellytä pakollista tietojen toimittamista. Tällaisten vertailuarvojen kriittisyyden sekä rahoitusvakauteen ja markkinoiden moitteettomaan toimintaan liittyvien näkökohtien vuoksi EKP suosittaa voimakkaasti, ettei käytettäisi numeerista testiä, jossa voidaan helposti petkuttaa ja jossa toimivaltaa ei päästä ehkä koskaan käyttämään, vaan laadullisia kriteerejä, jotka koskevat rahoitusvakauteen liittyviä näkökohtia. EKP suosittaa voimakkaasti, että hallinnoijaa vaaditaan arvioimaan säännöllisin väliajoin ja aina lautakunnan koon pienenessä, onko lautakunta edelleen tilastollisesti edustava ja varsinkin, johtaako sen koon pieneneminen siihen, että syöttötietojen taustalla oleva tietolähteiden joukko ei ole riittävän edustava ⁽⁴²⁾. EKP kiinnittää tältä osin huomiota siihen, että ehdotetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan hallinnoijan ”on hankittava syöttötiedot luotettavalta ja tilastollisesti edustavalta lautakunnalta tai tietolähteen otoksesta sen varmistamiseksi, että tulokseksi saatava vertailuarvo on luotettava ja edustaa tilastollisesti sitä markkinoiden tai talouden todellista tilannetta, jota vertailuindeksi on tarkoitus mitata (Tilastollisesti edustavat tietolähteet)”. EKP suosittaa tässä yhteydessä 14 artiklan 2 kohtaan selkeää mainintaa siitä, että valvottuihin yhteisöihin, jotka on valittu ja velvoitettu toimittamaan tietoja kriittiseen vertailuarvoon, voi kuulua valvottuja yhteisöjä myös lautakunnan ulkopuolelta.

⁽³⁴⁾ Ks. ehdotetun asetuksen III osasto.

⁽³⁵⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 21 alakohta (määritelmä) ja 13 artikla. Kriittisen vertailuarvon hallinnoija on velvollinen erityisesti toimittamaan käytäntösääntönsä kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka tarkistaa, täyttävätkö ne asetuksen vaatimukset.

⁽³⁶⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 14 artikla.

⁽³⁷⁾ Ks. asiakirja Eurosystem's response to the EBA and ESMA's public consultation, alaviite 17.

⁽³⁸⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 21 alakohta.

⁽³⁹⁾ Ks. muutos 6.

⁽⁴⁰⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 14 artiklan 1 kohdan a–c alakohta.

⁽⁴¹⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä liitteessä I oleva C jakso.

⁽⁴²⁾ Ks. muutos 6.

- 3.3.3 Kriittisten vertailuarvojen tapauksessa ehdotetussa asetuksessa edellytetään myös, että tietolähteiden toimivaltaiset viranomaiset "auttavat" vertailuarvon hallinnoijan toimivaltaista viranomaista panemaan täytäntöön 14 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan⁽⁴³⁾ perustuvat toimenpiteet, kuten sen, että valvotut yhteisöt pakotetaan toimittamaan tiedot vertailuarvoa varten. EKP:n käsityksen mukaan tilanteissa, joissa hallinnoijan toimivaltainen viranomainen on tehnyt päätöksen tällaisista toimenpiteistä, mutta kollegiossa esiintyy erimielisyyttä niiden toteutuksesta, tai joissa hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevista kirjallisista järjestelyistä ei päästä yksimielisyyteen, asia voidaan siirtää EAMV:lle, joka tekee sitten päätöksen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklassa säädettyssä menettelyssä.

3.4 Valvontayhteistyö

Ehdotetussa asetuksessa säädetään, että jokaista kriittistä vertailuarvoa varten on perustettava toimivaltaisten viranomaisten kollegio⁽⁴⁴⁾. EKP on kuitenkin huolestunut tällaisen menettelyn toimivuudesta kriittisten vertailuarvojen tapauksessa ja erityisesti hätätilanteissa eli esimerkiksi silloin, kun markkinoiden toiminnassa esiintyy puutteita. Tällaisilla järjestelyillä ei myöskään pitäisi heikentää EKP:n mahdollisuuksia hoitaa pankkivalvontatehtäviä, jotka perustuvat asetukseen luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta EKP:lle⁽⁴⁵⁾. Kyseisellä asetuksella annetaan EKP:lle tehtäviä, jotka koskevat luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa, mutta ei tehtäviä, jotka koskevat niiden harjoittamaa liiketoimintaa⁽⁴⁶⁾. EKP katsookin, että vastuu vertailuarvojen valvonnasta säilyy toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla. Asetuksessa olisi kuitenkin täsmennettävä, että jäsenvaltion nimeämän toimivaltaisen viranomaisen on oltava toimivaltainen kansallinen viranomainen, jotta voitaisiin poistaa kaikki mahdolliset epäilyt siitä, jääkö vastuu yhteisen valvontamekanismin (YVM) piiriin kuuluvien laitosten rahoitustoiminnan valvonnasta toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.

3.5 Avoimuus ja kuluttajansuoja

- 3.5.1 EKP kiinnittää huomiota siihen, että ehdotetun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan mukaan hallinnoijan on julkaistava vertailuarvon määrittämiseen käytetyt syöttötiedot välittömästi julkaisun jälkeen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa julkaisemisella olisi vakavia haitallisia seurauksia tietolähteille tai jotka vaikuttaisivat kielteisesti vertailuarvon luotettavuuteen tai eheyteen, ja että tällaisissa tapauksissa julkaisua voidaan tilapäisesti lykätä ajaksi, joka vähentää merkittävästi kyseisiä seurauksia. EKP katsoo myös, että ehdotetun asetuksen säännökset, joilla toimivaltaista viranomaista sekä sen työntekijöitä ja valtuutettuja edustajia kielletään paljastamasta "salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvaa tietoa" kenellekään muille henkilöille, eivät koske vertailuarvon hallinnoijaa, eivätkä siten estä hallinnoijaa lopulta julkaisemasta syöttötietoja, vaikka niihin sisältyisi ehdotetun asetuksen 16 artiklassa säädetyn kaltaisia tietoja. Ei ole kuitenkaan varmaa, tarjoaako tällainen tieto käyttäjille lisäarvoa. Ehdotetussa asetuksessa olisi pikemminkin varmistettava, että käyttäjät voivat suhtautua luottavaisesti tiedon luotettavuuteen, ja säädettävä tällaisen tiedon asianmukaisesta tarkkailusta, valvonnasta, arkistoinnista ja tarkastuksesta. Transaktioihin perustuvien vertailuarvojen osalta saattaa lisäksi ilmetä tilanteita, joissa julkaistaviin syöttötietoihin sisältyy kaupallisesti arkaluonteista tai liikesalaisuuden piiriin kuuluvaa tietoa, esimerkiksi silloin, kun syöttötietoihin sisältyy tietoja transaktioiden volyyminä. Sen vuoksi hallinnoijaa ei pitäisi vaatia julkaisemaan tietoja viiveelläkään, ellei asianomainen tietolähde ole antanut tähän etukäteisuostumustaan. Olisikin riittävää, että hallinnoijaa vaadittaisiin säilyttämään tiedot tietyn ajan, ja tänä aikana toimivaltaisella viranomaisella olisi oikeus pyytää saada tutustua niihin⁽⁴⁷⁾. Tästä aiheutuisi vähemmän vaivaa tietolähteille, ja hallinnoijan toimivaltainen viranomainen pääsisi puolestaan tutustumaan tietoihin valvoakseen niiden tarkkuutta ja riittävyyttä.

⁽⁴³⁾ Tässä säännöksessä annetaan hallinnoijan toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltuudet a) vaatia valvottuja yhteisöjä toimittamaan syöttötietoja hallinnoijalle menetelmän, käytännäsääntöjen tai muiden sääntöjen mukaisesti ja b) määrittellä, missä muodossa ja mihin määräaikaan mennessä mitkään syöttötiedot on toimitettava. Avustamisvaatimus asetetaan 14 artiklan 3 kohdassa.

⁽⁴⁴⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 34 artiklan 1 ja 2 kohta.

⁽⁴⁵⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63). Ks. myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1022/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan keskuspankille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen erityistehtävien osalta (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 5).

⁽⁴⁶⁾ Ks. asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohta.

⁽⁴⁷⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 16 artikla ja muutos 7.

3.5.2 Avoimuutta koskeissa säännöksissä vertailuarvon hallinnoija veloitetaan julkistamaan menettely toimista, joita toteutetaan silloin, kun vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai lakkaa. Myös valvotut yhteisöt ja käyttäjät ovat velvollisia julkistamaan vankat suunnitelmat toimista, joita ne tällaisissa tapauksissa toteuttaisivat⁽⁴⁸⁾. Näissä säännöksissä tai siirtymävaiheen järjestelyjä⁽⁴⁹⁾ koskeissa säännöksissä ei kuitenkaan aseteta vaatimusta varasuunnitelmista, joita toteutetaan, mikäli vertailuarvon tarjoaminen äkillisesti häiriytyy. EKP suosittaakin, että ehdotettuun asetukseen sisällytetään vaatimus, jonka mukaan vertailuarvon hallinnoijan on laadittava omat varamenettelynsä ja tiedotettava niistä avoimesti vertailuarvojen loppukäyttäjille. EKP ehdottaa, että tällaiset säännökset sisällytetään täydentävänä vaatimuksena ehdotetun asetuksen liitteessä I olevan D jakson 1 kohtaan, jossa käsitellään vertailuarvon hallinnoijan käytännesääntöjä⁽⁵⁰⁾.

3.5.3 Luottolaitosten ja muiden valvottujen yhteisöjen edellytetään arvioivan, soveltuuko viittaaminen vertailuarvoon asiakkaan kanssa tehtävässä rahoitussopimuksessa asiakkaan käytettäväksi. Soveltuvuuden varmistamiseksi yhteisöä vaaditaan hankkimaan tarvittavat tiedot kyseisestä vertailuarvosta sekä hallinnoijan julkaisema vertailuarvoselvitys⁽⁵¹⁾. EKP suosittaa, että unionin lainsäädäntöelimet selventävät, miten tämä velvollisuus näkyy asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista laaditussa komission ehdotuksessa⁽⁵²⁾, sillä ehdotetussa asetuksessa kiinnitysluotot sisältyvät rahoitussopimusten määritelmään.

3.6 *Kolmansissa maissa sijaitsevien hallinnoijien tarjoamien vertailuarvojen käyttö*⁽⁵³⁾

3.6.1 EKP panee merkille, että 20 artiklassa ehdotetun vastaavuusjärjestelyn mukaan unionissa sijaitsevat valvotut yhteisöt voivat käyttää kolmansien maihin sijoittautuneiden hallinnoijien tarjoamia vertailuarvoja vain, jos vertailuarvot täyttävät tietyt erityisedellytykset, kuten sen, että komissio tekee päätöksen, jossa kolmansien maiden oikeudellisten kehysten ja valvontakäytäntöjen katsotaan vastaavan ehdotetun asetuksen vaatimuksia. EKP panee merkille myös, että tällaisiin vertailuarvoihin ei ilmeisesti voida soveltaa 39 artiklan siirtymäsäännöksiä, koska niitä sovelletaan ilmeisesti vain jo olemassa oleviin vertailuarvoihin, joiden hallinnoijan on haettava toimilupaa sijaintipaikkanaan olevan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, eli hallinnoijien on siis sijaittava unionissa.

3.6.2 EKP on huolestunut ehdotetun vastaavuusjärjestelyn toimivuudesta varsinkin, jos se on määrä ottaa käyttöön samaan aikaan kuin muut ehdotetun asetuksen säännökset. Monissa unionissa tarjottavissa sijoitus- tuotteissa ja etenkin johdannaisissa ja sijoitusrahastoissa käytetään viitteinä unionin ulkopuolisia vertailuarvoja. Vaikka IOSCO onkin julkaissut vertailuarvojen asettamista koskevat periaatteet, ja se kannustaa maita panemaan ne täytäntöön⁽⁵⁴⁾, asia jää kuitenkin kunkin maan harkintaan, joten ei ole varmaa, panevatko kaikki IOSCO:n jäsenet ne täytäntöön lainsäädäntöteitse. Koska ehdotetun asetuksen nojalla annettavassa komission myönteisessä vastaavuukspäätöksessä on todettava kolmannen maan oikeudellisen kehysten takaavan, että asetuksen vaatimukset, mukaan luettuina hallinnoijia koskevat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontavaatimukset, ovat oikeudellisesti sitovia ja että vaatimuksia valvotaan ja ne pannaan täytäntöön⁽⁵⁵⁾, G20-maiden ja monien muidenkin kolmansien maiden saattaa olla vaikeaa täyttää vastaavuusedellytykset oikeudellisissa kehyksissään esimerkiksi silloin, kun ne eivät ole asettaneet vaatimuksia hallinnoijien ja tietolähteiden valvonnasta⁽⁵⁶⁾. Näin ollen monet eri tuotteet, joissa käytetään viitteenä tällaisia kolmansissa maissa hallinnoituja vertailuarvoja, olisi otettava pois käytöstä, ja tällä voisi olla huomattava vaikutus rahoitusvakauteen.

⁽⁴⁸⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 17 ja 39 artikla.

⁽⁴⁹⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 39 artikla.

⁽⁵⁰⁾ Ks. muutokset 8 ja 18.

⁽⁵¹⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 18 artiklan 1 kohta.

⁽⁵²⁾ Ks. ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista, KOM(2011) 142 lopullinen.

⁽⁵³⁾ Ks. 20 ja 21 artikla.

⁽⁵⁴⁾ Ks. alaviite 13 ja myös IOSCO:n viimeisin tiedote marraskuulta 2013.

⁽⁵⁵⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 20 artiklan 2 kohdan b alakohda sekä 5 artikla.

⁽⁵⁶⁾ Yhtenä syynä voi olla esimerkiksi se, että hallinnoija on säätelyn piiriin kuulumaton markkinajärjestö. EKP katsoo markkinaosapuolilta saadun palautteen perusteella, että vain harvoilla unionin ulkopuolisilla lainkäyttöalueilla aiotaan säännellä muita kuin vertailuarvoja, jotka koskevat tärkeimpiä korkokantoja ja joitakin valuuttoja ja hyödykkeitä.

- 3.6.3 Lisäksi EKP huomauttaa, että ehdotetussa vastaavuusjärjestelyssä ei anneta selkeitä ohjeita siitä, mitä seurauksia koituisi sopimuksille, joissa tällaisia vertailuarvoja käytetään nykyisin viitteinä, mikäli kyseiset vertailuarvot eivät läpäisisi vastaavuustestiä, sillä 39 artiklan siirtymäsäännöksiä sovelletaan ilmeisesti vain unionin sisäisiin vertailuarvoihin.
- 3.6.4 EKP:n mielestä unionin ulkopuolisten vertailuarvojen käyttöä ei pitäisi jättää epävarmalle pohjalle, ja se kehottaakin unionin lainsäädäntöelimiä harkitsemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön ainakin pidempi täytäntöönpanoaika vastaavuusjärjestelylle, jonka mukaisesti kolmansissa maissa ja erityisesti G20-maissa hallinnoitujen, valittujen ja laajasti käytettyjen vertailuarvojen käyttöä unionissa voitaisiin jatkaa kolmen vuoden pituisen pidemmän siirtymäkauden loppuun saakka. Kolmansissa maissa sijaitsevien vertailuarvojen hallinnoijan pitäisi osoittaa, että vertailuarvo on hallinnoijan oman maan oikeudellisessa kehyksessä IOSCO-periaatteiden mukainen. Vertailuarvo siis vapautettaisiin tilapäisesti ehdotetun asetuksen 20 artiklassa säädettyistä vastaavuusvaatimuksista. On kuitenkin tärkeää huolehtia siitä, että huoli unionin rahoitusvakaudesta ja suurempi huoli kaikille unionissa laajasti käytettävien kriittisten vertailuarvojen hallinnoijille tarjottavista tasapuolisista toimintaedellytyksistä ovat keskenään sopusoinnussa. Sopusoinnun saavuttamiseksi EKP kaavailee EAMV:n tehtäväksi arvioida komission puolesta ja säännöllisin väliajoin, onko vastaavuusjärjestelyn täytäntöönpanon siirtäminen unionin ulkopuolisten hallinnoijien⁽⁵⁷⁾ osalta vielä perusteltua.

4. Muut kansainväliset näkökohdat

Vastauksessa, jonka eurojärjestelmä antoi komission syyskuussa 2012 käynnistämään, indeksien sääntelyä koskevaan kuulemiseen⁽⁵⁸⁾, EKP piti tällä osa-alueella tärkeänä sitä, että lainsäädäntöaloitteet sovitetaan jäsenvaltioiden ja unionin tasolla asianmukaisesti yhteen kansainvälisten aloitteiden kanssa. EKP huomauttaa tässä yhteydessä, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän virallinen sektoriohjausryhmä (Official Sector Steering Group), jonka jäsenenä EKP on, pohtii parhaillaan markkinaosapuolten kanssa finanssimarkkinoilla käytettävien vertailuarvojen tulevaisuutta pankkisektorilla.

Siltä osin kuin EKP suosittelee ehdotetun asetuksen muuttamista, muutosehdotukset esitetään perusteluineen tämän lausunnon liitteessä.

Tehty Frankfurt am Mainissa 7 päivänä tammikuuta 2014.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽⁵⁷⁾ Ks. muutos 16.

⁽⁵⁸⁾ Ks. asiakirja European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response, marraskuu 2012, s. 8.

LIITE

Muutosehdotukset

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset (1)
----------------------------	--------------------------------

Muutos 1

Johdanto-osan 16 kappale

<p>”(16) Unionin keskuspankkien tarjoamat vertailuarvot ovat viranomaisten valvonnassa ja täyttävät tässä asetuksessa säädetyt, kyseisten vertailuarvojen tarkkuuden, eheyden ja riippumattomuuden takaavat periaatteet, normit ja menettelyt. Tämän vuoksi näitä vertailuarvoja ei ole tarpeen sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan. Myös kolmansien maiden keskuspankit voivat tarjota unionissa käytettäviä vertailuarvoja. On tarpeen määrittää, että vertailuarvoja tarjoavista kolmansien maiden keskuspankeista vapautetaan tässä asetuksessa säädetyistä velvoitteista vain ne, joihin sovelletaan tällä asetuksella voimaan saatettuja vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.”</p>	<p>”(16) Unionin keskuspankkien keskuspankkien tarjoamat vertailuarvot ovat viranomaisten valvonnassa ja täyttävät tässä asetuksessa säädetyt, kyseisten vertailuarvojen tarkkuuden, eheyden ja riippumattomuuden takaavat periaatteet, normit ja menettelyt. Tämän vuoksi näitä vertailuarvoja ei ole tarpeen sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan. Myös kolmansien maiden keskuspankit voivat tarjota unionissa käytettäviä vertailuarvoja. On tarpeen määrittää, että vertailuarvoja tarjoavista kolmansien maiden keskuspankeista vapautetaan tässä asetuksessa säädetyistä velvoitteista vain ne, joihin sovelletaan tällä asetuksella voimaan saatettuja vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.”</p>
--	---

Perustelu

Keskuspankkien tarjoamat vertailuarvot ovat viranomaisten valvonnassa. Valvonta on jo suunniteltu kyseisten vertailuarvojen tarkkuuden, eheyden ja riippumattomuuden takaavien periaatteiden, normien ja menettelyjen noudattamista varten. Sen vuoksi ehdotettuun asetukseen ei tarvitse sisällyttää keskuspankkeja ja niiden tarjoamia vertailuarvoja.

Muutos 2

Johdanto-osan 50 kappale

<p>”(50) Tämän asetuksen yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi sen tietyillä osa-alueilla komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovaltuudet. Kyseiset osa-alueet koskevat keskuspankkeihin ja kolmansien maiden vertailuarvojen tarjoajiin sovellettavan oikeudellisen kehyksen vastaavuuden varmistamista ja vertailuarvon kriittistä luonnetta. Mainittuja valtuuksia olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.”</p>	<p>”(50) Tämän asetuksen yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi sen tietyillä osa-alueilla komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovaltuudet. Kyseiset osa-alueet koskevat keskuspankkeihin ja kolmansien maiden vertailuarvojen tarjoajiin sovellettavan oikeudellisen kehyksen vastaavuuden varmistamista ja vertailuarvon kriittistä luonnetta. Mainittuja valtuuksia olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.”</p>
---	--

Perustelu

Keskuspankkien poistaminen johtuu ehdotuksesta, jonka mukaan asetusta ei sovellettaisi kyseisiin instituutioihin.

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾**Muutos 3**

2 artiklan 2 ja 3 kohta

”2. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKP) jäseniin;
- b) niiden kolmansien maiden keskuspankkeihin, joiden oikeusjärjestelmän komissio tunnustaa tarjoavan periaatteet, normit ja menettelyt, jotka vastaavat tässä asetuksessa vertailuarvojen tarjonnan tarkkuudelle, eheydelle ja riippumattomuudelle säädettyjä vaatimuksia.

3. Komissio laatii luettelon 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista kolmansien maiden keskuspankeista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

”2. Tätä asetusta ei sovelleta **keskuspankkeihin**.

- a) ~~Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKP) jäseniin;~~
- b) ~~niiden kolmansien maiden keskuspankkeihin, joiden oikeusjärjestelmän komissio tunnustaa tarjoavan periaatteet, normit ja menettelyt, jotka vastaavat tässä asetuksessa vertailuarvojen tarjonnan tarkkuudelle, eheydelle ja riippumattomuudelle säädettyjä vaatimuksia.~~

~~3. Komissio laatii luettelon 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista kolmansien maiden keskuspankeista.~~

~~Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”~~

Perustelu

Ks. muutoksen 1 perustelu.

Muutos 4

3 artiklan 1 kohdan 19 alakohta

”19. ’pankkien välisten korkokantojen vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu perustana oleva omaisuuserä on korko, jolla pankit voivat anto- tai ottolainata muilta pankeilta;”

”19. ’pankkien välisten korkokantojen vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu perustana oleva omaisuuserä on korko, jolla pankit voivat anto- tai ottolainata muilta pankeilta, **tai tukumarkkinoilla käytettävissä oleva korko;**”

Perustelu

Termi ”pankkien välisten korkokantojen vertailuarvo”, jota käytetään liitteessä II säädetyn erityisjärjestelyä varten, ei vaikuta kaikkien nykyisten korkoperusteisten vertailuarvojen tai mahdollisten tulevien vertailuarvojen kannalta tarkoituksenmukaiselta. Tämänhetkinen määrittelmä ei ilmeisesti kata esimerkiksi tukumarkkinoilta saatua, tarkastettavissa olevaan tietoon perustuvia korkoja. Määrittelmä on sen vuoksi laajennettava kattamaan paitsi sellaisiin korkoihin perustuvat vertailuarvot, joilla pankit voivat harjoittaa keskinäistä otto- ja antolainausausta, myös sellaisiin korkoihin perustuvat vertailuarvot, joita pankit käyttävät tukumarkkinoilla harjoittamassaan antolainausoiminnoissa.

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾**Muutos 5**

3 artiklan 1 kohdan 21 alakohta

”21. ’kriittisellä vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka tietolähteiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä ja jota käytetään viitteenä nimellisarvoltaan vähintään 500 miljardin euron arvoisissa rahoitusvälineissä;”

”21. ’kriittisellä vertailuarvolla’ vertailuarvoa, jonka tietolähteiden enemmistö on valvottuja yhteisöjä ja jota käytetään viitteenä nimellisarvoltaan vähintään 500 miljardin euron arvoisissa rahoitusvälineissä **jolla olisi merkittävä haittavaikeus rahoitusvakauteen, markkinoiden asianmukaiseen toimintaan, kuluttajiin tai reaalielouteen, jos sen tarjoaminen lakkaisi tai jos se tarjottaisiin käyttäen tilastollisesti epäedustavaa lautakuntaa tai tietolähteiden joukkoa tai epäedustavia syöttötietoja;**”

Perustelu

EKP:n mielestä numeerisen nimellisarvon vähimmäismäärään perustuvan määritelmän sijaan olisi parempi käyttää joustavampaa määritelmää, joka perustuu rahoitusvakauteen liittyviin näkökohtiin. Varsinkin silloin, kun on kyse uudesta kriittisestä vertailuarvosta uudessa transaktioihin perustuvien vertailuarvojen ympäristössä, on todennäköistä, että viitteenä käytettyjen rahoitusvälineiden määrä aluksi vaihtelee. Rahoitusvakauteen liittyviin näkökohtiin kytketty määritelmä tarjoaa turvallisemman perustan uusien pankkien välisten korkokantojen ja muiden uusien kriittisten vertailuarvojen syntymiselle, mikäli markkinat haluavat sellaisia luoda.

Muutos 6

14 artiklan 1 kohta, (uusi) 2 kohta, (uusi) 3 kohta ja (uusi) 4 kohta

”1. Mikäli vuoden aikana vähintään 20 prosenttia kriittisen vertailuarvon tietolähteistä on lakannut toimittamasta tietoja tai on riittävästi viitteitä siitä, että vähintään 20 prosenttia tietolähteistä todennäköisesti lakkaa toimittamasta tietoja, kriittisen vertailuarvon hallinnoijan toimivaltaisella viranomaisella on toimivalta

- vaatia 2 kohdan mukaisesti valittuja valvottuja yhteisöjä toimittamaan syöttötietoja hallinnoijalle menetelmän, käytännesääntöjen tai muiden sääntöjen mukaisesti;
- määritellä, missä muodossa ja mihin määräaikaan mennessä mitkään syöttötiedot on toimitettava;
- muuttaa kriittisen vertailuarvon käytännesääntöjä, menetelmää tai muita sääntöjä.”

”1. Mikäli vuoden aikana vähintään 20 prosenttia kriittisen vertailuarvon tietolähteistä on lakannut toimittamasta tietoja tai on riittävästi viitteitä siitä, että vähintään 20 prosenttia tietolähteistä todennäköisesti lakkaa toimittamasta tietoja, kriittisen vertailuarvon hallinnoijan toimivaltaisella viranomaisella **Joka toinen vuosi yhden tai useamman kriittisen vertailuarvon hallinnoija toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen arvioinnin kunkin hallinnoimansa kriittisen vertailuarvon edustavuudesta.**

Komission ehdottama teksti	EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾
	<p>2. Jos kriittisen vertailuarvon tietolähde aikoo lähteä lautakunnasta, sen on ilmoitettava aikomuksestaan kirjallisesti asianomaiselle hallinnoijalle, joka puolestaan viipymättä</p> <p>d) tiedottaa asiasta toimivaltaiselle viranomaiselleen; ja</p> <p>e) toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselleen viimeistään 14 päivän kuluttua ilmoituksen tekemisestä rakenteellisen arvioinnin siitä, miten tietolähteen lähteminen lautakunnasta vaikuttaa lautakunnan kokoon ja edustavuuteen.</p> <p>3. Saatuaan 1 tai 2 kohdassa mainitun arvioinnin ja tällaisen arvioinnin perusteella toimivaltainen viranomainen viipymättä</p> <p>f) tiedottaa asiasta EAMV:lle; ja</p> <p>g) laatii oman arviointinsa siitä, esiintyykö kriittisen vertailuarvon edustavuudessa puutteita. [Puutteita saattavat aiheuttaa tietolähteiden määrän väheneminen ajan mittaan tai markkinoiden rakenteelliset muutokset.]</p> <p>4. Jos hallinnoijan toimivaltainen viranomainen katsoo, että vertailuarvo ei ole riittävän edustava, sillä on toimivalta</p> <p>h) vaatia 5 kohdan mukaisesti valittuja valvottuja yhteisöjä toimittamaan syöttötietoja hallinnoijalle menetelmän, käytäntöjen tai muiden sääntöjen mukaisesti;</p> <p>i) määritellä, missä muodossa ja mihin määräaikaan mennessä mitkään syöttötiedot on toimitettava;</p> <p>j) muuttaa kriittisen vertailuarvon käytäntöjä, menetelmää tai muita sääntöjä;</p> <p>k) vaatia tietolähdettä, jotka on ilmoittanut 2 kohdan mukaisesti aikomuksestaan lähteä lautakunnasta, jäämään lautakuntaan, kunnes toimivaltainen viranomainen on saanut arviointinsa valmiiksi. Tämä ajanjakso saa kestää enintään [4] viikkoa päivästä, jolloin tietolähde on ilmoittanut aikomuksestaan jättää lautakunta.”</p>

Perustelu

Saattaa ilmetä tilanne, jossa jotkin lautakuntaan kuuluvat laitokset (joiden osuus on alle 20 % tietolähteiden kokonaismäärästä) lakkaavat tietynä vuotena toimittamasta syöttötietoja ja jossa tällaisten laitosten lukumäärä myöhemmin kasvaa merkittävästi, mutta lakkausten määrä ei silti yllä 20 prosentin osuuteen tietolähteiden kokonaismäärästä. Tällaisessa tilanteessa hallinnoijan toimivaltaisella viranomaisella ei ole toimivaltaa puuttua tilanteeseen 14 artiklan (pakollinen tietojen toimittaminen) nojalla. Toimivallan käyttöön oikeuttava numeerinen kynnyksarvo, joka on 20 % tietojen toimittamisesta luopuvista tietolähteistä, olisikin korvattava useilla laadullisilla testeillä, jotka perustuvat toimivaltaisen valvontaviranomaisen tekemään arviointiin lautakunnan koon pienenemisen vaikutuksesta lautakunnan ja syöttötietojen edustavuuteen. Tämä edellyttää, että tietolähteen, joka aikoo jättää lautakunnan, on ilmoitettava asiasta välittömästi hallinnoijalle. Lisää toimivaltaa tarvitaan myös rahoitusvakauteen liittyvistä syistä: on voitava varmistaa, että lautakunnasta vetäytymistä suunnitteleva tietolähde pysyy lautakunnassa siihen saakka kunnes tällainen arviointi on suoritettu.

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾**Muutos 7**

16 artikla

”1. Hallinnoijan on julkaistava vertailuarvon määrittämiseen käytetyt syöttötiedot välittömästi julkaisun jälkeen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa julkaisulla olisi vakavia haitallisia seurauksia tietolähteille tai jotka vaikuttaisivat kielteisesti vertailuarvon luotettavuuteen tai eheyteen. Näissä tapauksissa julkaisua voidaan lykätä ajaksi, joka vähentää merkittävästi kyseisiä seurauksia. Syöttötietoihin sisältyviä henkilötietoja ei julkaista.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 37 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla tarkennetaan edelleen 1 kohdassa tarkoitettuja ilmoitettavia tietoja, mukaan luettuina julkaisuvälineet sekä olosuhteet, joissa ilmoitusta voidaan lykätä, ja välineet, joilla ilmoitus on välitettävä.”

~~”1. Hallinnoijan on julkaistava vertailuarvon määrittämiseen käytetyt syöttötiedot välittömästi julkaisun jälkeen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa julkaisulla olisi vakavia haitallisia seurauksia tietolähteille tai jotka vaikuttaisivat kielteisesti vertailuarvon luotettavuuteen tai eheyteen. Näissä tapauksissa julkaisua voidaan lykätä ajaksi, joka vähentää merkittävästi kyseisiä seurauksia. Syöttötietoihin sisältyviä henkilötietoja ei julkaista.~~

”1. Hallinnoijan on säilytettävä ja pidettävä toimivaltaisen viranomaisensa saatavilla vertailuarvon määrittämisessä käytetyt syöttötiedot [5] vuoden ajan vertailuarvon julkaisemisesta.

Syöttötietoja säilyttäessään hallinnoija on velvollinen suojaamaan ne osat tiedoista, jotka kuuluvat liikesalaisuuden piiriin, ovat kaupallisesti arkaluonteisia tai henkilötietoja.

Hallinnoija voi julkaista tietolähteeltä saamansa syöttötiedot, joita käytetään vertailuarvon määrittämiseen, ainoastaan tietolähteen kirjallisella etukäteisluostumuksella.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 37 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla tarkennetaan edelleen 1 kohdassa tarkoitettuja ~~ilmoitettavia~~ **säilytettäviä** tietoja, mukaan luettuina ~~julkaisuvälineet sekä olosuhteet,~~ **tiedot on pyydettyä** välitettävä **tai muutoin saatettava toimivaltaisen viranomaisen käyttöön.**”

Perustelu

Hallinnoijaa ei pitäisi vaatia julkaisemaan syöttötietoja, edes viiveellä. Syöttötiedoilla ei ensinnäkään ole mitään lisäarvoa vertailuarvojen käyttäjille. Ehdotetussa asetuksessa olisi pikemminkin varmistettava asianmukaisin valvontamekanismein, että käyttäjä voi luottaa tietojen tarkkuuteen ja luotettavuuteen. Syöttötietoihin voi lisäksi sisältyä kaupallisesti arkaluonteista tai liikesalaisuuden piiriin kuuluvaa tietoa esimerkiksi silloin, kun syöttötietoihin sisältyy tietoja transaktioiden volyyymista. On kuitenkin välttämätöntä, että hallinnoija pitää syöttötiedot toimivaltaisen valvontaviranomaisen saatavilla kohtuullisen ajan, jotta tämä voi tarkastaa, että toimitetut tiedot ovat luotettavia ja tarkkoja. Asianomaisen tietolähteen on kuitenkin voitava antaa etukäteisluostumuksensa tietojen julkaisemiseen.

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾**Muutos 8**

17 artiklan 1 kohta

”1. Hallinnoijan on julkaistava menettely toimista, joita hallinnoija toteuttaa yksittäisen vertailuarvon muuttuessa tai lakatessa.”

”1. Hallinnoijan on julkaistava menettely toimista, joita hallinnoija toteuttaa yksittäisen vertailuarvon muuttuessa tai lakatessa. **Hallinnoijan on myös esitettävä 9 artiklassa säädetyissä käytännesäännöissä varamenettelyt, joita sovelletaan vertailuarvon tarjonnan häiriytyessä äkillisesti.**”

Perustelu

Varamenettelyn lisääminen käytännesääntöjä koskeviin vertailuarvon hallinnoijan velvollisuuksiin tekee vertailuarvon varmemmaksi, lisää avoimuutta suhteissa markkinaosapuoliin ja helpottaa siirtymistä korvaavaan vertailuarvoon hätätilanteissa eli tilanteissa, jossa hallinnoijan valmius tarjota vertailuarvo häiriytyy vakavalla ja äkillisellä tavalla. Ks. myös muutos 17.

Muutos 9

20 artiklan 1 kohta

”1. Valvotut yhteisöt saavat käyttää kolmanteen maahan sijoittautuneen hallinnoijan tarjoamia vertailuarvoja unionissa edellyttäen, että seuraavia ehtoja noudatetaan:

- a) komissio on hyväksynyt 2 kohdan mukaisen vastaavuuspäätöksen, jossa tunnustetaan tämän kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakehyksen vastaavan tämän asetuksen vaatimuksia;
- b) hallinnoijalla on toimilupa tai se on rekisteröity tai sitä valvotaan kyseisessä kolmannessa maassa;
- c) hallinnoija on ilmoittanut EAMV:lle suostumuksensa siihen, että valvotut yhteisöt saavat käyttää sen nykyisiä tai tulevia vertailuarvoja unionissa, toimittanut luettelon vertailuarvoista, joita saadaan käyttää unionissa, ja ilmoittanut toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastuussa sen valvonnasta kolmannessa maassa;
- d) hallinnoija on asianmukaisesti rekisteröity 21 artiklan mukaisesti; ja
- e) tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä.”

”1. Valvotut yhteisöt saavat käyttää kolmanteen ~~maahan~~ **maahansa** sijoittautuneen ~~aitsevan~~ **aitsevan** hallinnoijan tarjoamia vertailuarvoja unionissa **kolmen vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta** edellyttäen, että seuraavia ehtoja noudatetaan:

- a) komissio on hyväksynyt ~~2 kohdan mukaisen vastaavuuspäätöksen, jossa tunnustetaan tämän kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakehyksen vastaavan tämän asetuksen vaatimuksia~~ **päätöksen, jossa vertailuarvon hallinnoijan todetaan noudattavan sijaintipaikkanaan olevan kolmannen maan oikeudellista kehystä ja valvontakäytäntöä sekä erityisesti rahoitusalan vertailuarvoja koskevia IOSCO-periaatteita;**
- b) hallinnoijalla on toimilupa tai se on rekisteröity ~~tai sitä valvotaan~~ kyseisessä kolmannessa maassa;
- c) hallinnoija on ilmoittanut EAMV:lle suostumuksensa siihen, että valvotut yhteisöt saavat käyttää sen nykyisiä tai tulevia vertailuarvoja unionissa, **ja** toimittanut luettelon vertailuarvoista, joita saadaan käyttää unionissa, ~~ja ilmoittanut toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastuussa sen valvonnasta kolmannessa maassa;~~ **ja**
- d) hallinnoija on asianmukaisesti rekisteröity 21 artiklan mukaisesti; ja
- e) ~~tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä.~~

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset (1)

Perustelu

Rahoitusmarkkinoille käytettäviä vertailuarvoja koskevien sääntelyllisten lähtökohtien kansainvälisten erojen vuoksi vastaavuusjärjestelyn käyttöönottoa olisi punnittava tarkkaan myös rahoitusvakauteen liittyvien näkökohtien kannalta. Olisikin harkittava, voitaisiinko vastaavuusjärjestelystä antaa kolmen vuoden vapautus sellaisille kolmansissa maissa sijaitseville hallinnoijille, jotka hallinnoivat tiettyjä unionissa laajasti käytettyjä kriittisiä vertailuarvoja. Olisi kuitenkin vaadittava, että kolmansissa maissa sijaitsevat hallinnoijat osoittavat noudattavansa kotimaansa oikeudellista kehystä, valvontakäytäntöä ja IOSCO-periaatteita. Tällaisissa tilanteissa vertailuarvoon ei tilapäisesti sovellettaisi 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä vastaavuusvaatimuksia. EAMV rekisteröisi erikseen tällaisesta järjestelystä hyötyvät hallinnoijat (ks. jäljempänä). Kolmen vuoden lykkäys olisi tarkistettava vuosittain, jotta rahoitusvakauden kanssa mahdollisesti ristiriitaiset intressit sekä unionissa ja sen ulkopuolella sijaitsevien vertailuarvojen hallinnoijien yhdenvertainen kohtelu saataisiin tasapainoon. Tämän tehtävän voisi suorittaa EAMV, joka toimisi komission antamalla valtuutuksella (ks. muutos 15).

Koska "sijainti" määritellään 3 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa maaksi, jossa oikeushenkilön rekisteröity toimipaikka tai muu virallinen osoite sijaitsee, termiä "sijainti" pitäisi käyttää johdonmukaisesti kaikkialla ehdotetun asetuksen tekstissä.

Muutos 10

20 artiklan (uusi) 2 kohta

"2. Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta valvotut yhteisöt saavat käyttää kolmannen maahan sijoittautuneen hallinnoijan tarjoamia vertailuarvoja unionissa edellyttäen, että seuraavia ehtoja noudatetaan:

- a) komissio on antanut 3 kohdan mukaisen vastaavuuspäätöksen, jossa kyseisen kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakäytännön tunnustetaan vastaavan tämän asetuksen vaatimuksia;
- b) hallinnoijalla on toimilupa tai se on rekisteröity tai sitä valvotaan kyseisessä kolmannessa maassa;
- c) hallinnoija on ilmoittanut EAMV:lle suostumuksensa siihen, että valvotut yhteisöt saavat käyttää sen nykyisiä tai tulevia vertailuarvoja unionissa, toimittanut luettelon vertailuarvoista, joita saadaan käyttää unionissa, ja ilmoittanut toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastuussa sen valvonnasta kolmannessa maassa;
- d) hallinnoija on asianmukaisesti rekisteröity 21 artiklan mukaisesti; ja
- e) tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettut yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä."

Perustelu

EKP ehdottaa, että 20 artiklan uuteen 2 kohtaan perustuva täysimääräinen vastaavuusjärjestely tulisi voimaan vasta kolmen vuoden kuluttua ehdotetun asetuksen voimaantulosta.

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset (1)

Muutos 11

20 artiklan 2 kohta

”2. Komissio voi antaa päätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisella kehyksellä ja valvontakäytännöllä varmistetaan, että

a) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet tai rekisteröidyt hallinnoijat täyttävät oikeudellisesti sitovat vaatimukset, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia, erityisesti ottaen huomioon se, varmistetaanko kolmannen maan oikeuskehyksen ja valvontakäytäntöjen avulla rahoitusalan vertailuarvoja koskevien, 17 päivänä heinäkuuta 2013 julkaistujen IOSCO-periaatteiden noudattaminen; ja

b) oikeudellisesti sitovia vaatimuksia valvotaan ja ne pannaan täytäntöön kyseisessä kolmannessa maassa keskeytyksettä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

”**32. Edellä 2 kohdan soveltamiseksi** komissio voi antaa päätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisella kehyksellä ja valvontakäytännöllä varmistetaan, että

a) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet tai rekisteröidyt hallinnoijat täyttävät oikeudellisesti sitovat vaatimukset, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia, erityisesti ottaen huomioon se, varmistetaanko kolmannen maan oikeuskehyksen ja valvontakäytäntöjen avulla rahoitusalan vertailuarvoja koskevien, 17 päivänä heinäkuuta 2013 julkaistujen IOSCO-periaatteiden noudattaminen; ja

b) oikeudellisesti sitovia vaatimuksia valvotaan ja ne pannaan täytäntöön kyseisessä kolmannessa maassa keskeytyksettä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

Perustelu

Koska 20 artiklan 1 kohtaa koskevassa muutoksessa ehdotetaan, että käyttöön otetaan kevyempi kolmen vuoden järjestely, 20 artiklan uuteen 2 kohtaan perustuva komission vastaavuuspäätös edellytettäisiin vasta kolmen vuoden kuluttua ehdotetun asetuksen voimaantulosta.

Muutos 12

20 artiklan 3 kohta

”3. EAMV vahvistaa järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellinen kehys ja valvontakäytäntö on tunnustettu vastaavaksi 2 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin ...”

”**34.** EAMV vahvistaa järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden oikeudellinen kehys ja valvontakäytäntö on tunnustettu vastaavaksi ~~2~~**3** kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin ...”

Perustelu

Tämä muutos johtuu 20 artiklaan lisättävästä uudesta 2 kohdasta.

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾**Muutos 13**

20 artiklan 4 kohta

”4. EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 3 kohdassa tarkoitettujen yhteistyöjärjestelyjen vähimmäissisältö, jotta varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset ja EAMV pystyvät käyttämään kaikkia niille tässä asetuksessa säädettyjä valvontaoikeuksia:

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [XXX].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

”45. EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään **34** kohdassa tarkoitettujen yhteistyöjärjestelyjen vähimmäissisältö, jotta varmistetaan, että toimivaltaiset viranomaiset ja EAMV pystyvät käyttämään kaikkia niille tässä asetuksessa säädettyjä valvontaoikeuksia:

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [XXX].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

Perustelu

Tämä muutos johtuu 20 artiklaan lisättävästä uudesta 2 kohdasta.

Muutos 14

21 artiklan 1 ja 2 kohta

”1. EAMV rekisteröi hallinnoijat, jotka ovat ilmoittaneet sille suostumuksensa 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti. Rekisteri asetetaan julkisesti saataville EAMV:n verkkosivustolle, ja siinä on tiedot niistä vertailuarvoista, joita kyseiset hallinnoijat saavat tarjota, sekä näiden valvonnasta kolmannessa maassa vastuussa olevasta toimivaltaisesta viranomaisesta.

2. EAMV peruuttaa 1 kohdassa tarkoitettujen hallinnoijien rekisteröinnin 1 kohdassa tarkoitettussa rekisterissä, jos

- a) EAMV:lla on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija toimii tavalla, joka on selvästi sen vertailuarvojen käyttäjien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa; tai
- b) EAMV:lla on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija on rikkonut vakavasti kansallista lainsäädäntöä tai muita siihen kolmannessa maassa sovellettavia sääntöjä, joiden nojalla komissio on hyväksynyt 20 artiklan 2 kohdan mukaisen päätöksen.”

”1. EAMV rekisteröi hallinnoijat, jotka ovat ilmoittaneet sille suostumuksensa 20 artiklan 1 kohdan c alakohdan **ja 20 artiklan 2 kohdan c alakohdan** mukaisesti. Rekisteri asetetaan julkisesti saataville EAMV:n verkkosivustolle, ja siinä on tiedot niistä vertailuarvoista, joita kyseiset hallinnoijat saavat tarjota, sekä näiden valvonnasta kolmannessa maassa vastuussa olevasta toimivaltaisesta viranomaisesta.

2. EAMV peruuttaa 1 kohdassa tarkoitettujen hallinnoijien rekisteröinnin 1 kohdassa tarkoitettussa **asianomaisessa** rekisterissä, jos

- a) EAMV:lla on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija toimii tavalla, joka on selvästi sen vertailuarvojen käyttäjien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa; tai
- b) EAMV:lla on perustellut, asiakirjatodisteisiin perustuvat syyt katsoa, että hallinnoija on rikkonut vakavasti kansallista lainsäädäntöä tai muita siihen kolmannessa maassa sovellettavia sääntöjä, joiden nojalla komissio on hyväksynyt 20 artiklan **2 1 kohdan a alakohdan tai 3** kohdan mukaisen päätöksen.”

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾

Perustelu

EAMV:n tulisi myös pitää komission puolesta rekisteriä kolmansissa maissa sijaitsevista hallinnoijista, jotka hallinnoivat sellaisia kriittisiä vertailuarvoja, joita käytetään laajasti unionissa ja joihin sovelletaan kevyempää tilapäistä menettelyä 20 artiklan 1 kohdan nojalla.

Muutos 15

29 artiklan 1 kohta

”1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä hallinnoijia ja valvottuja tietolähteitä varten asianomainen toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien suorittamisesta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja EAMV:lle.”

”1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä hallinnoijia ja valvottuja tietolähteitä varten asianomainen toimivaltainen **kansallinen** viranomainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien suorittamisesta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja EAMV:lle.”

Perustelu

Jotta voitaisiin häivyttää kaikki mahdolliset epäilyt siitä, jääkö vastuu YVM:n piiriin kuuluvien laitosten rahoitustoiminnan valvonnasta toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, on täsmennettävä, että nimetyn toimivaltaisen viranomaisen on oltava toimivaltainen kansallinen viranomainen.

Vaikka EKP:n jäsenet on suljettu pois ehdotetun asetuksen piiristä 2 artiklan 2 kohdan nojalla, poissulkeminen ei EKP:n käsityksen mukaan vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan nimetä omat keskuspankkinsa toimivaltaisiksi kansallisiksi viranomaisiksi, koska poissulkeminen koskee 2 artiklan 1 kohdassa mainittuja toimintoja, jotka määritellään ehdotetussa asetuksessa jäljempänä tarkemmin.

Muutos 16

40 artikla

”Komissio arvioi viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 tätä asetusta ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle erityisesti seuraavista:

- 13 artiklassa tarkoitetun kriittisen vertailuarvon ja 14 artiklassa tarkoitetun pakollisen osallistumisjärjestelyn toimivuudesta ja tehokkuudesta sekä 3 artiklassa tarkoitettua kriittisen vertailuarvon määritelmästä;
- VI osastossa tarkoitetun valvontajärjestelmän ja 34 artiklassa tarkoitettujen kollegioiden tehokkuudesta sekä sen asianmukaisuudesta, että unionin toimielin valvoo tiettyjä vertailuarvoja; ja
- 18 artiklassa säädetyn soveltuvuusvaatimuksen merkityksestä.”

”1. Komissio arvioi viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2018 tätä asetusta ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle erityisesti seuraavista:

- 13 artiklassa tarkoitetun kriittisen vertailuarvon ja 14 artiklassa tarkoitetun pakollisen osallistumisjärjestelyn toimivuudesta ja tehokkuudesta sekä 3 artiklassa tarkoitettua kriittisen vertailuarvon määritelmästä;
- VI osastossa tarkoitetun valvontajärjestelmän ja 34 artiklassa tarkoitettujen kollegioiden tehokkuudesta sekä sen asianmukaisuudesta, että unionin toimielin valvoo tiettyjä vertailuarvoja; ja
- 18 artiklassa säädetyn soveltuvuusvaatimuksen merkityksestä.

2. Lisäksi komissio laati Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain arviointeja ja kertomuksia 20 artiklan 1 kohdan mukaisen tilapäisen vastaavuusjärjestelyn toiminnasta ja tehokkuudesta. Komissio voi määrätä tätä varten EAMV:n laatimaan tällaisen kertomuksen. Ensimmäinen kertomus toimitetaan viimeistään [asetuksen voimaantulon ensimmäisenä vuosipäivänä – pp/kk/2015].”

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾

Perustelu

Kun otetaan huomioon ehdotettu ”keveämpi” vastaavuusjärjestely, jota sovelletaan kolmen vuoden ajan kolmansissa maissa sijaitseviin hallinnoijiin silloin, kun nämä hallinnoivat unionissa laajasti käytettäviä vertailuarvoja (ks. 20 artiklan 1 kohta), komission olisi määräajoin laadittava arviointia ja kertomuksia kyseisen menettelyn toimivuudesta sekä niistä oikeudellisista kehyksistä ja valvontakehyksistä, joita kehitetään sellaisissa kolmansissa maissa, joissa tällaisten vertailuarvojen hallinnoijat sijaitsevat. Komission tulisi määrätä, että EAMV suorittaa tällaisen arvioinnin sen puolesta.

Muutos 17

41 artikla

”Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan [12 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Sen 13 artiklan 1 kohtaa ja 34 artiklaa sovelletaan kuitenkin [kuuden kuukauden kuluttua voimaantulosta] alkaen.”

”Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan [12 kuukauden kuluttua voimaantulosta], **lukuun ottamatta seuraavia säännöksiä:**

13 artiklan 1 kohtaa ja 34 artiklaa sovelletaan **kuitenkin** [kuuden kuukauden kuluttua voimaantulosta] alkaen.

20 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan [36 kuukauden kuluttua voimaantulosta] alkaen.”

Perustelu

EKP ehdottaa, että täysimääräisen vastaavuusjärjestelyn soveltamista kolmansissa maissa sijaitsevien, unionissa laajasti käytettyjen vertailuarvojen hallinnoijiin lykätään kolmella vuodella rahoitusvakauteen liittyvistä syistä; näin unionin ulkopuoliset maat saavat aikaa ottaa käyttöön valvontakehyksen, joka vastaa ehdotetun asetuksen mukaista valvontakehystä.

Muutos 18

Liitteessä I olevan D jakson 1 kohta

”1. Tämän asetuksen 9 artiklan nojalla laadittuihin menettelysääntöihin on sisällytettävä ainakin seuraavat seikat:

- a) riittävät vaatimukset, joilla varmistetaan syöttötietojen tarjoaminen 7 ja 8 artiklan mukaisesti, henkilöt, jotka saavat toimittaa syöttötietoja hallinnoijalle, ja menettelyt, joilla arvioidaan tietolähteen ja mahdollisten luovuttajien henkilöllisyyttä ja luovuttajien lupaa;
- b) toimintatavat, jolla varmistetaan, että tietolähteet toimittavat kaikki merkitykselliset syöttötiedot; ja
- c) järjestelmät ja valvonta, jotka tietolähde on velvollinen ottamaan käyttöön, mukaan luettuina
 - syöttötietojen luovutusmenettelyt, mukaan luettuina tietolähdettä koskevat vaatimukset, joiden mukaan on eriteltävä, ovat syöttötiedot transaktiotietoja ja ovatko syöttötiedot hallinnoijan vaatimusten mukaisia;
 - syöttötietojen tarjoamisessa käytettävää harkintavaltaa koskevat periaatteet;
 - syöttötietojen validointia koskeva, ennen sen tarjoamista hallinnoijalle sovellettava vaatimus;
 - tietojen kirjaamisperiaatteet;
 - epäilyttävien tietojen raportointia koskevat vaatimukset;
 - ristiriitojen hallitsemista koskevat vaatimukset.”

”1. Tämän asetuksen 9 artiklan nojalla laadittuihin ~~menettelysääntöihin~~ **käytännösääntöihin** on sisällytettävä ainakin seuraavat seikat:

[...]

ja

- d) **varamenettelyt, joita vertailuarvon hallinnoija noudattaa vertailuarvon tarjoamisen äkillisesti häiriytyessä, jotta vertailuarvo voidaan tehdä varmemmaksi ja lisätä avoimuutta suhteissa loppukäyttäjiin.”**

Komission ehdottama teksti

EKP:n ehdottamat muutokset ⁽¹⁾

Perustelu

Varamenettelyn määrittelyminen vertailuarvon hallinnoijan tasolla tekee vertailuarvon varmemmaksi, lisää avoimuutta suhteissa markkinaosa-puoliin ja helpottaa hätätilanteissa siirtymistä korvaavaan vertailuarvoon.

Muutos 19

Liitteessä II olevan 4 kohdan a alakohdan kolmas luetelmakohta

"4. Tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja transaktiotietoja ovat

a) tietolähteen transaktiot, jotka täyttävät käytännesääntöihin sisältyvät syöttötietoja koskevat vaatimukset seuraavilla aloilla:

- pankkien väliset vakuudettomat talletusmarkkinat,
- muut vakuudettomat talletusmarkkinat, mukaan luetuina sijoitustodistukset ja yritystodistukset, ja
- ja lähialojen markkinoiden yliyön indeksinvaihtosopimukset, takaisinostosopimukset, valuuttatermiinit, korkofutuurit ja -optiot ja keskuspankkien toimet."

"4. Tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja transaktiotietoja ovat

a) tietolähteen transaktiot, jotka täyttävät käytännesääntöihin sisältyvät syöttötietoja koskevat vaatimukset seuraavilla aloilla:

- pankkien väliset vakuudettomat talletusmarkkinat,
- muut vakuudettomat talletusmarkkinat, mukaan luetuina sijoitustodistukset ja yritystodistukset, ja
- lähialojen markkinoiden, **kuten** yliyön indeksinvaihtosopimukset, takaisinostosopimukset, valuuttatermiinit ja korkofutuurit ja ~~optiot ja keskuspankkien toimet."~~

Perustelu

Termiä "keskuspankkien toimet" ei määritellä, joten sen rajat eivät ole selkeät. Tietolähteiden ei pitäisi kuitenkaan käyttää tietoja keskuspankkien ja lautakunnan jäsenten Välillä rahapolitiikan yhteydessä toteutetuista transaktioista vaikuttaakseen vertailuarvon määrittämiseen, sillä kyseisten tietojen paljastaminen saattaa heikentää keskuspankkien mahdollisuuksia tiedottaa tehokkaasti rahapolitiikasta. Tällaisia operaatioita koskevien tietojen käyttö saattaa lisäksi tarjota vastapuolille riittämättömiä kannustimia osallistua rahapolitiisiin operaatioihin ja estää siten rahapolitiikan asianmukaisen toteuttamisen. Keskuspankkien omien varojen sijoitusoperaatioiden määrä on pieni, ja tällaiset operaatiot ovat siten vähemmän merkittävä tietolähde tukkurahoituksen markkinoilla.

Muutos 20

Liitteessä II oleva 6 kohta

"Syöttötietojen avoimuus

6. Jos syöttötiedot ovat arvioita, hallinnoijan on julkaistava syöttötiedot kolme kuukautta niiden tarjoamisen jälkeen, muussa tapauksessa syöttötiedot on julkaistava 16 artiklan mukaisesti."

~~"Syöttötietojen avoimuus~~

~~6. Jos syöttötiedot ovat arvioita, hallinnoijan on julkaistava syöttötiedot kolme kuukautta niiden tarjoamisen jälkeen, muussa tapauksessa syöttötiedot on julkaistava 16 artiklan mukaisesti."~~

Perustelu

Koska hallinnoijien velvollisuus julkaista syöttötiedot ehdotetaan muutoksessa 7 poistettavaksi, tämä kohta on tarpeeton. Ei ole olemassa selkeää syytä siihen, että syöttötietoja käsitellään julkaisupäivämäärän osalta eri tavalla riippuen siitä, ovatko ne arvioita vai transaktiotietoja.

(1) Lihavointi tekstissä osoittaa EKP:n lisättäväksi ehdottaman uuden tekstin. Tekstissä oleva yliviiuvaus osoittaa EKP:n poistettavaksi ehdottaman tekstin.